

[Statsministeren.]

Tanken om at nedsætte en Kommission til en videre Undersøgelse, eventuelt til at fremsætte et Forslag, skal i Regeringen blive taget op til velvillig Overvejelse.

Man har endvidere spurgt, om de Midler, der her stilles til Raadighed, er tilstrækkelige, og her mente ikke mindst det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, at specielt Stipendiebeløbet 50 000 Kr. var alt for lille. Nu kan man jo næsten ved ethvert Spørgsmaal og enhver Sag komme og sige, at hvis man blot havde nogle flere Penge, kunde man løse Opgaven paa en mere tilfredsstillende Maade. Jeg skal heller ikke sige, at man ikke kan forhandle om dette Spørgsmaal, og personlig, som Statsminister, skal jeg være overordentlig velvillig, men vi har jo ogsaa i Regeringen en Finansminister, og det bliver først og fremmest den højtærede Finansminister, som maa tage Ansvaret for den finansielle Stilling og for, hvad Staten har Raad til at yde til de forskellige nyttige Formaalets Fremme. Men dette skal altsaa ikke betragtes som en Afvisning af Tanken. Jeg vil dog ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at den Raastofkommission, som kan siges at være den virkelige Fader til Forslaget, har i sin Indstilling til Regeringen netop foreslaaet de Beløb, der her er stillet Forslag om, at Rigsdagen gennem Loven skulde bevilge, og det er vel ikke et Beløb, der er grebet ud af Luften. Det gaar jeg ud fra at det ikke er. Den Kommission, som har taget hele Spørgsmaalet op og set Betydningen deraf, har vel ogsaa indgaaende overvejet, hvor store Midler der var nødvendige fra Statens Side, for at Opgaven kunde løses paa en tilfredsstillende Maade. Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen talte ligeledes om, hvad der ogsaa er rigtigt, at disse tekniske Videnskaber maaske er af saa stor Interesse for Erhvervsorganisationerne og Erhvervsvirksomhederne, at de er bedre i Stand til at faa Midler fra disse end andre Videnskaber og andre Institutioner af mindre økonomisk Art, som kan have vanskeligere ved at faa den fornødne økonomiske Støtte til deres Videreførelse, og det maa ogsaa tages i Betragtning, synes det mig. Men som sagt, jeg skal være villig til at forhandle ogsaa om dette Spørgsmaal med det ærede Udvalg, idet jeg maa tage det Forbehold, at jeg ogsaa maa have Tilslutning fra den højtærede Finansminister.

Det ærede Medlem Hr. Paul Holt spurgte, om det Forskningsraad, der her er Tale om, og den Opgave, der her skulde løses, var rent videnskabelig, eller om der var tænkt paa et Samarbejde mellem Videnskaben og det

praktiske Erhvervsliv. Jeg har egentlig ikke tænkt, at dette Spørgsmaal kunde rejses, men i hvert Fald gaar jeg ud fra, at her er Tale om et Samarbejde mellem Erhvervslivet og Videnskaben, og det synes jeg, saaledes som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, ogsaa fremgaar af Forskningsraadets Sættelse. Jeg tror, det er under den Synsvinkel, man skal enten kritisere eller anerkende Forskningsraadets Sættelse, og hvis man vil kritisere, maa man ogsaa søge det sammensat ud fra dette Synspunkt, for jeg tror, det er en saadan Opgave, der tænkes løst gennem denne Lov.

Det ærede Medlem talte videre om, at der kunde komme visse Vanskeligheder for Samarbejdet, idet forskellige Erhvervsvirksomheder var interesserede i, at de Resultater, de opnaaede, ikke kom til Konkurrenternes Kundskab for at sige det lige ud, og det ærede Medlem spurgte, hvordan jeg tænkte mig dette Spørgsmaal løst. Det har jeg ikke tænkt stort over i Forvejen. Jeg mener, at naar der bliver nedsat et saadant Raad, der repræsenterer saa megen Sagskundskab, baade erhvervsmæssig og videnskabelig, maa det være en Opgave for dette Raad netop at finde ud af, hvordan Arbejdet skal tilrettelægges, saa man kan naa de bedst mulige Resultater og dermed ogsaa faa de bedst mulige Vilkaar at arbejde under.

Jeg skal med disse Ord endnu en Gang takke for den velvillige Modtagelse, og jeg haaber paa en hurtig Behandling af Lovforslaget, saa vi kan komme i Gang med Arbejdet, da det er rigtigt, som det ogsaa er fremhævet fra anden Side, at det er sinket paa Grund af de særlige Forhold, der har hersket, og som har umuliggjort Lovgivningsarbejdet i en Række Aar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Alfred Andreassen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at det nu besluttede Udvalg vælges i indeværende Møde, og hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.